

DECIZIA nr. 37 din 2010

privind soluționarea contestației formulate de

X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.../2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr.../2010, asupra contestației formulate de **X** – CIF ..., cu sediul în județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../2010, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr.../2010, solicită anularea actului atacat, ca fiind nelegală, invocând următoarele motive:

Contestatară consideră ca autoritatea fiscală a procedat în afara cadrului legal aplicabil, menționând că composesoratele nu au calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit.

Contestatară precizează următoarele:

Composesoratele sunt constituite potrivit Legii nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor

forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr.169/1997. Art.26 din Legea nr.1/2000 reglementează formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor sau fânețelor în care sunt incluse și composesoratele. Aceste forme asociative se reorganizează, în baza Legii nr.1/2000, în formele asociative inițiale. X a fost înființată prin sentința civilă nr.801 din 7 aprilie 2000, pronunțată de către Tribunalul Harghita în cadrul dosarului nr.1123/2000.

Art.13 lit.a din Codul fiscal stabilește cu titlu general că sunt obligate la plata impozitului pe profit persoanele juridice române. Această regulă este detaliată prin art.15 alin.2 și 3, în sensul că în afara agenților economici, se impozitează organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale, care beneficiază de scutiri speciale de la plata impozitului pe profit pentru anumite tipuri de venituri, precum și de scutiri parțiale de la plata impozitului pe profit, în limita unui plafon valoric.

Composesoratul nu este organizație nonprofit, sindical sau patronal, ci o formă asociativă specială, astfel composesoratul nu se regăsește în nici una dintre categoriile de persoane juridice prevăzute la art.15 alin. 2 și 3 din Cod fiscal și nu are calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit. Composesoratul își desfășoară activitatea pentru realizarea de venituri pe care apoi să le împartă membrilor săi. Codul fiscal reglementează în titlul referitor la impozitul pe venit impozitarea veniturilor obținute de către persoanele fizice de acest gen, în condițiile art.85 și urm. Raportate la prevederile art.42 lit.k din cod fiscal, veniturile obținute din înstrăinarea materialului lemnos nu constituie bază de impozitare pentru impozitul pe profit, ci se impozitează la nivelul membrilor asocierii, prin impozitul pe venit. Potrivit art.85 din Cod fiscal veniturile obținute de către membrii composesoratelor din exploatarea masei lemnoase sunt venituri obținute din exploatarea bunurilor și drepturilor deținute în comun. Acest venit factual nu este realizat de composesorat, ci de către membrii săi, chiar dacă o parte din acest venit este folosit pentru cheltuielile administrative ale composesoratului. Aceste venituri constituie masă impozabilă pentru membrii composesoratelor, ca persoane fizice, așa cum reglementează Codul fiscal. Bunurile, respectiv pădurile, pășunile etc. sunt în proprietatea comună devălmașă a persoanelor fizice, composesoratul administrează numai, această proprietate comună, iar cheltuielile comune sunt suportate din aceste venituri.

Față de aceste dispoziții ale legii fiscale și în raport cu forma sub care este exercitată proprietatea comună devălmașă, veniturile realizate de către composesorate se deduc cu cheltuielile deductibile prevăzute în Codul fiscal, stabilindu-se astfel venitul net care se împarte conform cotelor de participare, pentru fiecare din membrii composesoratului, constituind venit net impozabil pentru fiecare dintre aceștia, în conformitate cu impozitarea veniturilor din activități independente. Până în prezent aceste venituri sunt neimpozabile

conform pct.9 titlul III „impozitul pe venit” din Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004.

Art.7 alin.1 din Codul fiscal la punctul 18 definește expres noțiunea de organizație nonprofit, ca orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, dar numai dacă veniturile și activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial, dar nu se referă la composesorate, care au o reglementare specială și un statut special. Caracterul specific, distinctiv al composesoratului și al celorlalte forme asociative față de organizațiile nonprofit rezultă și din modul de exercitare a dreptului de proprietate devălmașă.

Contestatară consideră că organele fiscale în mod eronat califică veniturile realizate din vânzarea materialului lemnos odată venituri economice, altă dată ca venituri fără scop lucrativ. Veniturile provenind din aceeași sursă nu pot fi calificate venituri economice (în situația în care nu sunt distribuite membrilor composesoratului), sau venituri fără scop lucrativ (în cazul distribuirii membrilor composesoratului, conform cotelor deținute).

Contestatară menționează că motivul de fapt invocat prin decizia atacată (pct. 2.1.2.) nu este susținut de temeiul de drept de asemenea arătat (pct. 2.1.3.). Art. 19 alin.1 din Cod fiscal întradevăr stabilește acest mod de calcul al impozitului pe profit, dar această modalitate de calcul nu este aplicabilă în cazul de față. Norma metodologică de aplicare a Codului fiscal, la punctul 8 stabilește metodologia de calcul a profitului impozabil, dar pentru organizațiile nonprofit, categorie în care nu sunt incluse composesoratele.

În cazul sumelor primite drept sprijin financiar pe suprafața de la Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, contestatară precizează, că contabilizarea acestei subvenții nu s-a efectuat corect, însă din punct de vedere fiscal calculele erau efectuate corespunzător. Din punct de vedere fiscal nici aceste venituri nu sunt impozabile, deoarece aceste subvenții sunt acordate pentru acoperirea cheltuielilor necesare exploatarea terenurilor agricole (pășunilor). Aceste subvenții sunt acordate fizic persoanei juridice, dar beneficiarii sunt de fapt membrii composesoratului, care au în proprietate indiviză aceste terenuri și le exploatează în comun. Veniturile membrilor composesoratului sunt impozitate prin impozitul pe venit, iar potrivit art.42 lit.r din Codul fiscal acestea sunt neimpozabile.

Contestatară consideră că dacă s-ar presupune că această formă de asociere ar fi supusă impozitului pe profit și atunci este greșit interpretarea organelor fiscale, deoarece potrivit Reglementării contabile pentru persoane juridice fără scop patrimonial din 09/11/2007 la punctul 176 se stipulează că acele subvenții se recunosc ca venituri ale perioadei curente care compensează cheltuieli aferente aceleași perioade. În aceste împrejurări entitatea nu poate realiza masă impozabilă (profit), deoarece din subvenția

primită numai aceea parte se impută pe seama veniturilor pentru care s-au decontat cheltuielile aferente. De asemenea conform art.15 alin.2 lit.h din Cod fiscal se prevede că în cazul resurselor obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile nu se plătește impozit pe profit.

În consecință, pentru motivele prezentate mai sus, contestatara consideră că nu se impunea recalcularea impozitului pe profit, pentru simplul motiv că X nu poate avea calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.../2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

Perioada verificată 01.01.2005 - 31.12.2009

În urma controlului s-a constatat că asociația a realizat venituri din vânzare de material lemnos la intern, atât către persoane fizice, cât și către persoane juridice înregistrate în scopuri de TVA.

După analizarea veniturilor realizate și a cheltuielilor efectuate, a modului de determinare și declarare a impozitului pe profit datorat precum și a altor documente puse la dispoziția organului fiscal, s-a constatat, că la determinarea profitului impozabil asociația nu a luat în calcul corect cheltuielile nedeductibile, respectiv baza impozabilă a fost diminuată cu valoarea veniturilor neimpozabile însă nu au fost luate în calcul ca și nedeductibile cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile și nici cota parte din cheltuielile comune aferente veniturilor neimpozabile.

De asemenea s-a constatat, că în toate cazurile la sfârșitul anului din rulajul creditor al contului 701 – venituri din vânzarea produselor finite, a fost stornată contravaloarea cotei părți distribuite membrilor asociației, înregistrând concomitent aceeași sumă în contul 739 – Venituri din cote-părți primite potrivit statutului.

În cazul sumelor primite drept sprijin financiar pe suprafață de la Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, acestea au fost înregistrate în totalitate în contul 736 – Resurse obținute de la bugetul de stat și/sau bugetele locale, fără a ține cont de prevederile OMF nr.1829/2003 respectiv OMF nr.1969/2007 privind aprobarea reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial.

În perioada verificată contribuabilul a declarat impozit pe profit în sumă totală de ... lei. În timpul controlului baza impozabilă a fost recalculată pentru următoarele motive:

- nu s-a luat în calcul stornarea de la contul 701 a sumelor reprezentând venituri ale activității fără scop patrimonial, concomitent cu

recunoașterea aceluiași sume ca și cheltuieli materiale ale perioadei respective (contravaloarea materialului lemnos vândut)

- sumele reprezentând sprijin financiar pe suprafața de la APIA nu au fost luate în calcul la determinarea cheii de repartizare a cheltuielilor comune, considerând ca acestea sunt venituri înregistrate în avans
- au fost considerate cheltuieli nedeductibile cheltuielile care nu sunt aferente realizării de operațiuni impozabile (sumele distribuite membrilor composesori reprezentând cote-părți datorate potrivit statutului, reparații la drumuri care nu fac parte din patrimoniul asociației)
- cheltuielile comune care sunt aferente atât operațiunilor impozabile cât și veniturilor din activitățile fără scop patrimonial au fost acceptate la deducere în măsura în care sunt aferente operațiunilor impozabile, folosind ca și cheie de repartizare raportul dintre veniturile impozabile și totalul veniturilor înregistrate (mai puțin sprijinul financiar pe suprafață) conform anexei nr.1.

Impozitul pe profit datorat s-a recalculat pe întreaga perioadă verificată, conform anexei nr.2, rezultând impozit pe profit suplimentar în valoare totală de ... lei, baza impozabilă fiind majorat cu suma de ... lei.

Pentru neachitarea la termen a obligației de plată s-au calculat majorări de întârziere în valoare totală de ... lei, conform anexei nr.3.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de asociație, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală, se reține:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă X datorează obligațiile suplimentare de plată reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente stabilite de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care asociația prin contestație susține, că composesoratele nu au calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit.

În fapt, la X s-a efectuat o inspecție fiscală generală, pentru perioada 2005 – 2009, în cadrul căreia printre altele s-a verificat modul de declarare a profitului impozabil, respectiv a impozitului pe profit de plată.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.../2010, contestate, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat, că asociația în perioada 01.01.2005 - 31.12.2009 a realizat venituri din vânzare de material lemnos la intern atât către persoane fizice, cât și către persoane juridice.

Asociația la determinarea profitului impozabil și declararea impozitului pe profit datorat nu a luat corect în calcul cheltuielile deductibile aferente veniturilor impozabile, respectiv baza impozabilă a fost diminuată cu valoarea veniturilor scutite (venituri din cote-părți primite potrivit statutului și sprijinul financiar pe suprafața de la APIA). Dar la stabilirea profitului impozabil asociația a dedus și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile și toate cheltuielile comune ale asociației, neținând cont că acestea sunt deductibile prin utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune.

Ca urmare acestor constatări, organele de inspecție fiscală au recalculat, pe întreaga perioadă verificată, profitul impozabil declarat de asociație, stabilind impozit pe profit suplimentar în valoare totală de ... lei, iar pentru neachitarea la termen s-au calculat majorări de întârziere în valoare totală de ... lei.

X, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr.../2010, susține ca autoritatea fiscală a procedat în afara cadrului legal aplicabil, menționând că posesorii nu au calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit. Pentru motivele prezentate în conținutul contestației consideră că nu se impunea recalcularea impozitului pe profit, pentru simplul motiv că X nu poate avea calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit.

În drept, art. 13 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal definește contribuabilii obligate la plata impozitului pe profit, conform căruia:

„Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) **persoanele juridice române;**[...]"

Referitor la art. 13 lit.a) Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobat prin HG nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, precizează: „1. **Fac parte din această categorie** companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, **asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.**”

Art. 14 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal stabilește sfera de cuprindere a impozitului, conform căruia “Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) **în cazul persoanelor juridice române, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;**[...]"

Din prevederile susmenționate se reține, că și asociațiile sau orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române sunt considerate contribuabili obligate la plata impozitului pe profit asupra profitului impozabil obținut din orice sursă.

Din documentele aflate în dosarul cauzei rezultă, că X a fost înființată prin sentința civilă nr.801 din 7 aprilie 2000, pronunțată de către Tribunalul Harghita în cadrul dosarului nr../2000, redobândind calitatea de persoană juridică conform prevederilor art. 28 din Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, deci are calitatea de contribuabil din punct de vedere al impozitului pe profit.

Mai mult, din baza de date a DGFP Harghita rezultă, că asociația s-a declarat ca plătitor de impozit pe profit din data de 01.01.2003, având numărul de înregistrare fiscală

Regulile generale în legătură cu determinarea profitului impozabil, conform art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în perioada verificată:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Pct.12 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, date în explicitarea prevederilor art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează :

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Din textele de legi sus menționate, se reține, că la determinarea profitului impozabil din veniturile din orice sursă se scad veniturile neimpozabile, sunt cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și care au la bază documente justificative.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei se reține că asociația la determinarea profitului impozabil a scăzut veniturile neimpozabile,

respectiv veniturile din cote-părți primite potrivit statutului pe anii 2005 - 2009 și sprijinul financiar pe suprafața de la APIA pe anii 2008 – 2009, prevăzute valoric în anexa 1 la raportul de inspecție fiscală. Dar la stabilirea profitului impozabil asociația a dedus și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, neținând cont de regula generală, conform căreia sunt cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, s-a mai dedus toate cheltuielile comune ale asociației, neținând cont, că acestea sunt deductibile prin utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune.

Ca urmare a acestor nereguli la stabilirea profitului impozabil, organele de inspecție fiscală au reclaculat profitul impozabil, implicit și impozitul pe profit pe anii 2005 – 2009, calculele analitice sunt arătate detaliat în situațiile anexa 1 și 2 la raportul de inspecție fiscală, cu precizarea că la determinarea profitului impozabil s-a ținut cont și de prevederile art. 15 alin.3 din Codul fiscal, conform cărora: **“Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.”**

și de Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, date în explicarea prevederilor art.15 al.3, precizează :

„8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

- c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);
- d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);
- e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:
- (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
- (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;
- (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);
- f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8¹. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8². **Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.**

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației argumentul contestatoarei potrivit căruia composesoratul nu este organizație nonprofit, sindical sau patronal, ci o formă asociativă specială, astfel composesoratul nu se regăsește în nici una dintre categoriile de persoane juridice prevăzute la art.15 alin. 2 și 3 din Cod fiscal și nu are calitatea de contribuabil din punctul de vedere al impozitului pe profit, având în vedere, că prevederea legală invocată se referă la excepțiile de la regula generală, adică scutirea de la plata impozitului pe profit după anumite venituri realizate de o categorie de plătitori de impozite, în realitate aceste categorii beneficiând de un fel de facilitate fiscală, iar care nu sunt incluse în aceste categorii conform regulii generale la determinarea profitului impozabil se ia în considerare „**veniturile realizate din orice sursă**”.

Mai mult, prin HG nr.1861 din 21 decembrie 2006 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, s-a introdus un nou punct, pct. 8², cu următorul cuprins:

"8^2. Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.", adică și composesoratele beneficiază de același scutiri ca și organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale. Scutirea care a și fost acordată de organele de inspecție fiscală la determinarea profitului impozabil, cum rezultă și din anexele 1 și 2 la raportul de inspecție fiscală.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici argumentul contestatoarei potrivit căruia sumele distribuite membrilor composesoratului reprezentând cote-părți datorate potrivit statutului, precum și sprijinul financiar pe suprafața primită prin APIA sunt scutite de impozit, având în vedere, că aceste venituri nici nu au fost impuse nici la persoanele fizice (impozitul pe venit nici nu era obiectul inspecției) și nici la determinarea profitului impozabil. Aceste venituri au fost scăzute ca venituri scutite, s-au mai acordat scutiri din venituri anuale până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro sau 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, conform normelor. Astfel nici proiectul de răspuns emis de MFP, depus ulterior de contestatară, nu are relevanță în soluționarea cauzei, având în vedere că veniturile în cauză nici nu au fost impuse.

Se precizează, că soluționarea contestației s-a făcut în limita sesizării, ținând cont de prevederile art. 213(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, rezultă că X are calitate de contribuabil din punct de vedere al impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală în mod legal au recalculat profitul impozabil declarat de asociație, iar în legătură cu modul de calcul valoric contestatara nu aduce nici un argument și nici nu sesizează vreo eroare de calcul, contestația se va **respinge ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă de ... lei**, iar conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem” se va respinge și pentru suma de ... lei cu titlu de majorări de întârziere** reprezentând măsură accesorie.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 13, art. 14, art. 15, art. 19, art. 21, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../2010, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **77.106 lei**, reprezentând:

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,